

Republika Srbija
VRHOVNI SUD SRBIJE

08.12.2003. godina
Beograd

Kž. I o.k. 6/05

U IME NARODA

Vrhovni sud Srbije u Beogradu, Posebno odeljenje, u veću sastavljenom od sudija: Dragiše Đorđevića, predsednika veća, Nevenke Važić, Nikole Mićunovića, Zorana Savića i Bate Cvetkovića, članova veća i savetnika Dragane Jevrić, kao zapisničara, u krivičnom predmetu opt. AA i dr., zbog krivičnog dela neovlašćeno stavljanje u promet opojne droge iz člana 245. stav 2. u vezi stava 1. Krivičnog zakona Savezne Republike Jugoslavije i dr., odlučujući o žalbi OJT u Beogradu, Specijalnog tužioca i žalbama optuženog AA, njegovog branioca adv.AB, branilaca optuženih AA i BB, VV i GG, DD, ĐĐ i EE, adv. AV i adv.AG, branioca optuženih AA, BB i ĐĐ, adv.AD, branioca opt.VV i GG, adv.AĐ, branioca opt.ŽŽ, adv.AE, opt.DD i njegovih roditelja, izjavljenim protiv presude Okružnog suda u Beogradu, Posebno odeljenje, Kp. 7/03 od 27.5.2005.godine, posle sednice veća održane u smislu člana 375. ZKP, dana 12.12., 13.12. i 14.12.2005.godine, doneo je

P R E S U D U

UVAŽAVAJU SE žalbe opt.AA, njegovih branilaca, opt.DD, njegovih branilaca i njegovih roditelja i branilaca opt. BB, ĐĐ i ŽŽ, pa se u odnosu na ove optužene i to samo u pogledu odluke o izrečenim kaznama **PREINACUJE** presuda Okružnog suda u Beogradu, Posebno odeljenje, Kp. 7/03 od 27.5.2005.godine, tako što Vrhovni sud za izvršeno krivično delo neovlašćeno stavljanje u promet opojne droge iz člana 245. stav 2. u vezi stava 1. u vezi člana 22. KZ SRJ optuženom AA utvrđuje kaznu zatvora u trajanju od 12-dvanaest godina, pa optužene **OSUĐUJE** i to:

- opt.AA, uzimajući kao utvrđenu kaznu zatvora u trajanju od tri godine i šest meseci iz presude Vrhovnog suda Srbije Kž.I 1128/03 od 23.9.2003. godine na jedinstvenu kaznu zatvora u trajanju od 14-četnaest godina u koju kaznu mu se uračunava vreme provedeno u pritvoru od 18.8. - 15.9.1995.godine, po presudi Okružnog suda u Novom Sadu K. 41/01 od 14.4.2003.godine koja je preinačena presudom Vrhovnog suda Srbije Kž.I 1128/03 od 23.9.2003.godine kao i vreme provedeno u pritvoru počev od 8.12.2003.godine pa nadalje,

- optužene ĐĐ i DD na kazne zatvora u trajanju od po 5-pet godina u koje kazne im se uračunava vreme provedeno u pritvoru od 8.12.2003.godine pa nadalje,

dok za izvršeno krivično delo neovlašćeno stavljanje u promet opojnih droga iz člana 245. stav 1. KZ SRJ **OSUĐUJE**:

- opt.BB na kaznu zatvora u trajanju od dve godine i šest meseci u koju kaznu mu se uračunava vreme provedeno u pritvoru od 8.12.2003.godine do 24.12.2004.godine,

- opt.ŽŽ na kaznu zatvora u trajanju od dve godine i šest meseci.

ODBIJA SE kao neosnovana žalba Okružnog javnog tužioca, Specijalnog tužioca, izjavljena u odnosu na opt.BB i ŽŽ.

ODBIJAJU SE kao neosnovane žalbe branilaca optuženih VV, GG i EE i u odnosu na ove optužene prvostepena presuda **POTVRĐUJE**.

U oslobađajućem delu prvostepena presuda ostaje nepromenjena.

O b r a z l o ž e n j e

Pobijanom presudom optuženi BB oglašen je krivim zbog krivičnog dela neovlašćeno stavljanje u promet opojne droge iz člana 245. stav 2. u vezi stava 1. KZ RS za koje mu je utvrđena kazna zatvora u trajanju od 13 godina, uzeta mu je kao utvrđena kazna zatvora u trajanju od tri godine i šest meseci iz presude Okružnog suda u Novom Sadu K. 41/01 od 14.4.2003.godine, preinačene presudom Vrhovnog suda Srbije Kž.I 1128/03 od 23.9.2003.godine, pa je osuđen na jedinstvenu kaznu zatvora u trajanju od petnaest godina u koju kaznu mu je uračunato vreme provedeno u pritvoru od 8.12.2003.godine pa nadalje.

Istom presudom oglašeni su krivim zbog krivičnog dela neovlašćenog stavljanja u promet opojne droge iz člana 245. stav 2. u vezi stava 1. KZ RS i osuđeni i to: opt.VV na kaznu zatvora u trajanju od devet godina u koju kaznu mu se uračunava vreme provedeno u pritvoru od 2.4.2003. pa nadalje, opt.GG na kaznu zatvora u trajanju od sedam godina u koju kaznu mu se uračunava vreme provedeno u pritvoru od 2.4.2003. do 24.6.2004.godine i od 27.5.2005.godine do pravnosnažnosti presude, opt.DD na kaznu zatvora u trajanju od sedam godina u koju kaznu

mu se uračunava vreme provedeno u pritvoru od 8.12.2003.godine pa nadalje, do pravnosnažnosti presude, opt.ĐĐ na kaznu zatvora u trajanju od sedam godina, u koju kaznu mu se uračunava vreme provedeno u pritvoru od 8.12.2003. godine pa nadalje do pravnosnažnosti presude, i opt.EE na kaznu zatvora u trajanju od tri godine, u koju kaznu mu se uračunava vreme provedeno u pritvoru od 22.10. do 25.10.2002.godine i od 3.4.2003.godine do pravnosnažnosti presude.

Istom presudom oglaseni su krivim zbog krivičnog dela neovlašćeno stavljanje u promet opojne droge iz člana 245. stav 1. KZ SRJ i osuđeni i to: opt.BB na kaznu zatvora u trajanju od četiri godine, u koju kaznu mu se uračunava vreme provedeno u pritvoru od 8.12.2003. do 24.12.2004.godine, i opt. ŽŽ na kaznu zatvora u trajanju od četiri godine.

Na osnovu člana 69. i 245. stav 4. KZ SRJ prema optuženima VV, GG i EE izrečena je mera bezbednosti oduzimanja predmeta pa se od opt.VV oduzimaju delovi prese za presovanje heroina, metalni ram 68 h 40 h 10 cm, pun metal četvrtastog oblika 19 h 10 h 8,5 cm, pun metal četvrtastog oblika 23 h 10,5 h 6 cm i metalni kalup 23 h 13 h 13 cm, od opt.GG praškasta supstanca svetlosmeđe boje - smeša kofeina i paracetamola težine 995 grama u dve najlon kesice i od opt.EE devet paketića praškaste supstance - kokain težine 15,964 grama, devet paketića praškaste supstance - kokain težine 7,275 grama i jedan paketić (novčanica) praškaste supstance - kokain težine 0,547 grama.

Na osnovu člana 84. i 85. KZ SRJ obavezani su da na ime oduzete imovinske koristi isplate opt.AA iznos od 10.800.000,00 dinara a optuženi AA, VV, GG, DD i ĐĐ iznos od 9.000.000,00 dinara, sve u roku od 15 dana od dana pravnosnažnosti presude pod pretnjom prinudnog izvršenja.

Optuženi su obavezani na plaćanje troškova krivičnog postupka i to opt.AA iznos od 204.793,00 dinara, opt.VV iznos od 59.254,00 dinara, opt.GG iznos od 52.954,00 dinara, opt.BB iznos od 35.790,00 dinara, opt.DD iznos od 230.604,00 dinara, opt.ĐĐ iznos od 49.405,00 dinara, opt.EE iznos od 46.479,00 dinara i opt.ŽŽ iznos od 146.279,00 dinara, kao i paušalni iznos od po 10.000 dinara svaki od optuženih, sve u roku od 15 dana od dana pravnosnažnosti presude.

Istom presudom na osnovu člana 355. tačka 3. ZKP, optuženi JJ oslobođen je od optužbe za krivično delo neovlašćeno stavljanje u promet opojne droge iz člana 245. stav 2. u vezi stava 1. KZ SRJ i odlučeno da troškovi krivičnog postupka koji se odnose na ovog optuženog padnu na teret budžetskih sredstva suda.

Protiv te presude žalbe su izjavili:

- Okružni javni tužilac u Beogradu, Specijalni tužilac, zbog pogrešno utvrđenog činjeničnog stanja i odluke o kazni u odnosu na optužene BB i ŽŽ, sa predlogom da se pobijana presuda preinači i optuženi BB i ŽŽ oglašeni krivim za krivično delo iz člana 245. stav 2. u vezi stava 1. KZ SRJ ili da se pobijana presuda preinači i optuženi za krivično delo za koje su oglaseni krivim osude na strožije kazne;

- optuženi AA, zbog bitne povrede odredaba krivičnog postupka, pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja, povrede krivičnog zakona, odluke o kazni i oduzimanju imovinske koristi, sa predlogom da se pobijana presuda ukine i vrati prvostepenom sudu na ponovno odlučivanje ili da se ista preinači donošenjem oslobađajuće presude kao i da bude obavešten o sednici drugostepenog veća;

- branilac opt.AA, adv.AB, zbog bitne povrede odredaba krivičnog postupka, pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja i povrede krivičnog zakona sa predlogom da se pobijana presuda ukine, kao i da zajedno sa optuženim bude obavešten o sednici drugostepenog veća;

- branioci opt.AA i BB, VV i GG, DD, ĐĐ i EE adv.AV i adv.AG, zbog bitne povrede odredaba krivičnog postupka, pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja, povrede krivičnog zakona, odluke o kazni i oduzimanju imovinske koristi i troškovima krivičnog postupka, sa predlogom da se pobijana presuda ukine i predmet vrati na ponovno odlučivanje, ili da se ista preinači i optuženi oslobode od optužbe, ili da se ista preinači u pogledu pravne ocene dela i izrečenih kazni, kao i da branioci i optuženi budu obavešteni o sednici drugostepenog veća;

- branilac optuženih AA i BB i ĐĐ, adv.AD, zbog bitne povrede odredaba krivičnog postupka, pogrešno i nepotpuno utvrđenih činjenica, povrede materijalnog prava i odluke o kazni, sa predlogom da se pobijana presuda preinači i optuženi oslobode od optužbe, ili da se ista ukine i vrati na ponovno odlučivanje ili da se ista preinači u delu odluke o kazni;

- branilac opt. VV i GG, adv.AĐ, zbog bitne povrede odredaba krivičnog postupka, pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja, pogrešne primene materijalnog prava, odluke o kazni i oduzimanju imovinske koristi, sa predlogom da se pobijana presuda ukine i vrati prvostepenom sudu na ponovni postupak kao i da zajedno sa optuženima bude obavešten o sednici drugostepenog veća;

- branilac opt.ŽŽ, adv.AE, zbog svih zakonskih osnova sa predlogom da se pobijana presuda ukine i vrati na ponovno suđenje kao i da zajedno sa optuženim bude obavešten o sednici drugostepenog veća;

- optuženi DD bez navođenja zakonskog osnova a iz obrazloženja žalbe proizilazi da prvostepenu presudu pobija zbog pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja i odluke o kazni, sa predlogom da se donese oslobađajuća presuda;

- roditelji opt.AA, ZZ i II, bez navođenja zakonskog osnova i bez konkretnog predloga u pogledu odluke drugostepenog suda po žalbi.

Branioci opt.BB, adv.AV i adv.AG podneli su odgovor na žalbu javnog tužioca sa predlogom da se ista odbije kao neosnovana.

Republički javni tužilac u podnesku Ktž. 1826/05 od 16.9.2005. godine predložio je da se usvoji žalba Specijalnog tužioca OJT u Beogradu i prvostepena presuda u odnosu na optužene BB i ŽŽ preinači u pogledu pravne ocene dela i odluke o kazni a da se ostale žalbe odbiju kao neosnovane.

Vrhovni sud je održao sednicu veća u smislu člana 375. ZKP, u prisustvu zamenika Republičkog javnog tužioca Milana Draškića, optuženih AA, VV, GG, BB, DD, ĐĐ, EE i ŽŽ i branilaca advokata AB, AV, AG, AD, AĐ i AE, na kojoj je ispitao prvostepenu presudu, razmotrio ostale spise predmeta i po oceni žalbenih navoda i odgovora na žalbu, našao:

Pobijana presuda ne sadrži bitne povrede odredaba krivičnog postupka niti povrede krivičnog zakona na koje drugostepeni sud, u smislu člana 380. stav 1. tačka 1. i 2. ZKP, uvek pazi po službenoj dužnosti, pa ni bitne povrede odredaba krivičnog postupka na koje žalbe ukazuju.

Pre svega, neosnovano se žalbama opt.AA i njegovih branilaca ukazuje na bitnu povredu odredaba krivičnog postupka iz člana 368. stav 1. tačka 1. ZKP a naime da Posebno odeljenje Okružnog suda u Beogradu nije bilo ni stvarno ni mesno nadležno za postupanje u ovom predmetu, pa je na taj način učinjena i bitna povreda odredaba krivičnog postupka iz člana 368. stav 1. tačka 6. ZKP, jer je presudu doneo sud koji zbog stvarne nenadležnosti nije mogao da postupa.

Po nalaženju Vrhovnog suda, stvarna i mesna nadležnost prvostepenog suda za postupanje u ovom predmetu su nesporne, jer su nadležnost i sastav suda zasnovani na pravilnoj primeni odredaba Zakona o organizaciji i nadležnosti državnih organa u suzbijanju organizovanog kriminala i Glave XXIX-a Zakonika o krivičnom postupku. Pri tome, odredbe Zakonika o krivičnom postupku koje se odnose na delovanje organizovane grupe, bez obzira što su stupile na snagu nakon izvršenja predmetnih krivičnih dela, mogle su biti primenjene u konkretnom slučaju, s obzirom da vremensko važenje procesnog zakona nije ograničeno na momenat izvršenja krivičnog dela, već se odredbe procesnog zakona primenjuju od trenutka stupanja na pravnu snagu i važe i za sve krivične postupke koji su u toku, pa, dakle, i u ovom slučaju.

Žalbom branioca adv.AE prvostepena presuda se pobija i zbog bitne povrede odredaba krivičnog postupka iz člana 368. stav 1. tačka 5. ZKP navodima da optužnica Specijalnog tužioca na osnovu koje je doneta pobijana presuda, u odnosu na opt.ŽŽ, nije optužba ovlašćenog tužioca, s obzirom da ovaj optuženi nije bio pripadnik organizovane kriminalne grupe, pa je za njega bio nadležan Okružni sud i Okružno javno tužilaštvo u Novom Sadu.

Suprotno iznetom žalbenom navodu, opt.ŽŽ (kao i opt.BB) bio je obuhvaćen optužnicom Specijalnog tužioca a prvostepeni sud je tek nakon sprovedenog postupka, na osnovu utvrđenog činjeničnog stanja, našao da opt.ŽŽ i opt.BB nisu bili pripadnici organizovane kriminalne grupe, pa je neosnovan žalbeni navod branioca adv.AE da u odnosu na opt.ŽŽ nije postojala optužba ovlašćenog tužioca.

Žalbama branilaca adv. AB, adv. AV i adv. AG i adv. AE prvostepena presuda se pobija i zbog bitne povrede odredaba krivičnog postupka iz člana 368. stav 1. tačka 10. ZKP, jer je presuda zasnovana na dokazima na kojima se po odredbama Zakonika o krivičnom postupku ne može zasnivati - na zapisnicima o saslušanju pred istražnim sudijom koji nisu sastavljeni u skladu sa odredbama ZKP zbog čega su morali biti izdvojeni.

Iznete žalbene navode Vrhovni sud ocenjuje neosnovanim iz sledećih razloga:

Prema odredbi člana 89. stav 2. ZKP, druga rečenica, okrivljenom će se saopštiti njegova prava iz člana 13. stav 3. ZKP, zatim zašto se okrivljuje, osnovi sumnje koji stoje protiv njega, da nije dužan da iznese svoju odbranu, niti da odgovara na postavljena pitanja.

Prema odredbi člana 13. stav 3. ZKP, dužnost je lica koje saslušava okrivljenog da ga pre prvog saslušanja pouči o njegovom pravu da uzme branioca i da branilac može prisustvovati njegovom saslušanju. Nakon saopštavanja ovih prava okrivljenom, okrivljenog treba upozoriti da sve što izjavi može biti upotrebljeno protiv njega kao dokaz. Dakle, u odredbi člana 13. stav 3. ZKP napravljena je jasna razlika između prava koja pripadaju okrivljenom sa kojima mora biti upoznat pre prvog saslušanja i upozorenja koja mu se tom prilikom daju. Kada se to dovede u vezu sa odredbom člana 89. stav 2. ZKP da će se okrivljenom saopštiti njegova prava iz člana 13. stav 3. ZKP, jasno je da se misli na prava iz tog člana a ne i na upozorenja, a kada se zatim to dovede u vezu sa nedozvoljenim dokazom iz člana 89. stav 10. ZKP koji postoji samo u slučaju da okrivljeni nije poučen o svojim pravima iz stava 2. člana 89. ZKP, logično je da samo propuštanje upozorenja uz pouku okrivljenom o njegovim pravima nije dovoljno da bi se takav iskaz okrivljenog smatrao nedozvoljenim dokazom. Prema tome, na iskazu okrivljenog koji je poučen o svojim pravima i bez tog upozorenja može se zasnivati sudska odluka. To naravno ne znači da okrivljenom nije potrebno davati takvo upozorenje, međutim, izostanak istog, ne čini taj dokaz nedozvoljenim.

Osim toga, u vezi sa zapisnicima istražnog sudije Okružnog suda u Novom Sadu Kri. 372/03 od 26.4.2003.godine, sa iskazima okrivljenih VV i GG, EE i JJ, zapisnika Ki. 138/03 od 6.5.2003.godine sa iskazom okr.ŽŽ, zapisnika od 8.5.2003.godine sa iskazima okrivljenih AA, BB i ĐĐ, zapisnika od 11.9.2003.godine sa iskazom okr.ŽŽ, zapisnika od 12.9.2003.godine sa iskazima AA, BB, VV, GG, ĐĐ, EE i JJ kao i delovima transkripta sa glavnih pretresa od 26.1. i 27.1.2004.godine, Vrhovni sud je dva puta doneo odluku (rešenje Kž.II o.k. 4/05 od 21.1.2005.godine i Kž.II o.k. 17/05 od 25.3.2005.godine) na je navod žalbe branioca adv. AV i adv. AG da su

21.1.2005.godine i K.Z.H. O.K. 17/03 od 20.5.2005.godine), pa je navod zaide branioca adv. Av i adv.AG da su navedeni zapisnici dva puta izdvojeni iz spisa rešenjima Okružnog suda u Beogradu zbog čega nisu mogli biti korišćeni kao dokaz, apsolutno neprihvatljiv, s obzirom na pomenuta rešenja Vrhovnog suda Srbije.

Neosnovano se žalbama opt.AA, njegovih branilaca i branilaca ostalih optuženih pobija prvostepena presuda zbog bitne povrede odredaba krivičnog postupka iz člana 368. stav 1. tačka 11. ZKP, pa s tim u vezi ne stoje tvrdnje da je izreka presude nejasna, nerazumljiva, protivrečna sama sebi i datim razlozima, te da izreka ne sadrži opis pripadnosti kriminalnoj grupi, koje su zadatke i uloge imali i izvršili članovi organizovane grupe, to jest da se iz iste ne može utvrditi da je postojala organizovana kriminalna grupa kao i da u presudi nisu dati razlozi o svim odlučnim činjenicama ili su oni u znatnoj meri nejasni i protivrečni sadržini izvedenih dokaza i prezentovanoj sadržini istih.

Naprotiv, izreka prvostepene presude razumljiva je, jasna i potpuno opredeljena, u saglasnosti je sa razlozima iznetim u obrazloženju presude a ti razlozi su dovoljni, potpuni i jasni i u saglasnosti sa stvarnom sadržinom izvedenih dokaza, a navedeni su i uslovi koji su u konkretnom slučaju bili ispunjeni za postojanje krivičnog dela organizovanog kriminala propisani odredbom člana 504 a. ZKP.

Neosnovano se u žalbi adv.AV i adv.AG ukazuje da je izreka pobijane presude u tački 1 nerazumljiva jer je naveden približan vremenski interval izvršenja krivičnog dela od dva do tri meseca kao i količina od 3 do 5 kg opojne droge. Ovo iz razloga što je izvedenim dokazima nesumnjivo utvrđeno ja je opt.AA, od druge polovine 1999.godine i tokom 2000. godine kupovao od kriminalne organizacije sada pok.PP u intervalima od po 2 do 3 meseca između 3 i 5 kg opojne droge heroin ... pa prvostepeni sud nije pogrešio kada je tako formulisao izreku, pri čemu je u obrazloženju pobijane presude, utvrđujući količine droge, uzeo u obzir količine povoljnije za optužene.

Neosnovano se u žalbama branilaca adv.AV, adv.AG i adv.AĐ ukazuje da navod u izreci prvostepene presude u tački 1 izreke da je opt.AA svu navedenu količinu heroina lično preuzimao od sada pok. PP1 nema obrazloženja a da u spisima ne postoji dokaz da je PP1 uopšte postojao.

Nasuprot ovim žalbenim navodima, iz iskaza svedoka KK od 12.5.2003.godine, koji je naveden na strani 24 obrazloženja pobijane presude, se vidi da je neposrednu predaju heroina vršio PP čovek, sada pok.PP1, a osim toga i sam opt.AA u svojoj odbrani (transkript zapisnika o glavnom pretresu od 12.5.2005.godine, strana 3, stav dva) između ostalog navodi da je sada pok.PP1 površno poznavao ali da on više nije živ pa ne može da potvrdi njegovu odbranu, što ukazuje na neosnovanost tvrdnji branilaca da nema dokaza da je PP1 uopšte postojao.

Neosnovani su i žalbeni navodi branioca adv.AĐ da u izreci nije opisano, niti su u obrazloženju pobijane presude dati razlozi vezani za zaključak prvostepenog suda, o učesću opt.VV i opt.GG u primopredaji heroina. Ovo, stoga, što je prvostepeni sud izvedenim dokazima nesumnjivo utvrdio ulogu opt.VV u organizaciji kriminalne grupe opt.AA, odnosno da je opt.VV bio taj koji je imao ulogu magacionera i primao opojnu drogu.

Neosnovano se u žalbi adv.AV i adv.AG navodi da je izreka prvostepene presude nerazumljiva i u delu tačke 5 b. jer je nejasno na koga se od optuženih odnosi ta tačka, s obzirom da se u njoj ne spominje ni jedan od optuženih već su opisane radnje pok.PP2. Ovo iz razloga što je prvostepeni sud u kontekstu opisa uloge svakog pojedinca u organizaciji opt.AA opisao i ulogu pok.PP2 (kao i sada pok.PP1).

Neosnovani su navodi u izjavljenim žalbama da prvostepena presuda sadrži bitnu povredu odredaba krivičnog postupka iz člana 368. stav 2. ZKP, a naime da je na glavnom pretresu povređeno pravo optuženih na odbranu jer je prvostepeni sud odbio dokazne predloge odbrane.

Po nalaženju ovog suda, prvostepeni sud nije bio dužan da izvede sve dokaze koje su predlagale stranke u postupku već samo one za koje oceni da su od značaja za potpuno i pravilno utvrđenje odlučnih činjenica. U konkretnom slučaju prvostepeni sud je odbio dokazne predloge odbrane da se kao svedoci saslušaju majka i supruga svedoka KK i pribavi dokumentacija o pronalaženju droge u njegovoj vikendici, da se suoče svedoci LL i KK odnosno LJLJ i MM, da se pribavi putna isprava AA, da se proveriti da li pakovanje heroina nađena kod svedoka KK odgovaraju kalupu predmetne prese, da se kao svedoci saslušaju NN, NJNJ i LJLJ, zatim svedoci iz podneska adv.NNJ kao i da se ponovo saslušaju svedoci čijem saslušanju nije prisustvovao opt.AA zbog mere udaljenja sa glavnog pretresa usled narušavanja reda, a u vezi sa odbijanjem ovih dokaznih predloga prvostepeni sud je na strani 52. obrazloženja pobijane presude dao potpune i za ovaj sud prihvatljive razloge. Pri svemu ovome značajno je reći da odluka suda o odbijanju predloga za izvođenje nekog dokaza kao što je u konkretnom slučaju, predstavlja osnov za žalbu zbog pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja, a ne zbog bitnih povreda odredaba krivičnog postupka ili povrede prava optuženih na odbranu.

Činjenično stanje je u prvostepenoj presudi pravilno i potpuno utvrđeno pa su neosnovani žalbeni navodi Okružnog javnog tužioca, optuženih i branilaca kojima se to osporava.

Pravilnom ocenom odbrane optuženih i svih dokaza provedenih tokom postupka, pravilno je prvostepeni sud utvrdio da je opt.AA organizovao kriminalnu grupu kojoj su pripadali i optuženi VV i GG, DD, ĐĐ i EE, a koja kriminalna grupa je na organizovani način sa mrežom preprodavaca, u dužem vremenskom periodu, udruživanjem većeg broja lica, uz primenu zastrašivanja i nasilja, a radi sticanja nezakonite dobiti, u vreme na mestu i na način opisan u izreci pobijane presude, vršila kupovinu i prodaju opojnih droga.

Ovakvo činjenično stanje i to u pogledu postojanja ciljeva i delovanja organizovane kriminalne grupe opt.AA, uloge pojedinih članova grupe, primenu zastrašivanja i nasilja, vrste i količine opojne droge koju su stavljali u promet, utvrđeno je pre svega na osnovu iskaza svedoka KK i OO, čije iskaze je prvostepeni sud osnovano

prihvatio, jer su isti potkrepljeni materijalnim dokazima, nespornim činjenicama ili delovima iskaza drugih svedoka odnosno optuženih.

Pre svega, pronađeni deo prese na kome su nesumnjivo nađeni tragovi heroina potvrđuju verodostojnost tvrdnje navedenih svedoka da se tzv.veternička grupa bavila prodajom heroina, posebno tvrdnju svedoka KK da je opt.VV radio na presi. Opt.VV je i sam u svojoj odbrani u istrazi 26.4.2003.godine i na glavnom pretresu 26.1.2004.godine izjavio da je ono što je policija pronašla i pokazala mu zaista ram koji je on naručio kod majstora, svedoka RR, koji svedok je u istrazi 26.5.2003.godine potvrdio da prepoznaje ram koji je izradio na zahtev opt.VV te da su braća VV i GG nakon izvesnog vremena od izrade, tražili da taj isti ram popravi. Pri tome, takvo angažovanje opt.VV i GG da se iskrivljeni ram popravi, pri čemu je opt.GG zajedno sa majstorom obilazio otpade da pronađu potrebni materijal za popravku, jasno ukazuju na pravilnost zaključka prvostepenog suda o tome kome je pripadala predmetna presa.

Takođe, iskaz svedoka KK i OO da se ova kriminalna grupa bavila prodajom heroina potvrđen je i pronađenim materijalom za miksovanje sa heroinom koji materijal je pronađen u kući opt.GG a veštačenjem je nesumnjivo utvrđeno da se radi o paracetamolu i kofeinu za koju smešu je veštak, svedok SS, potvrdila da se koristi za miksovanje sa heroinom. U vezi sa pronađenim materijalom i dilemama koje su postojale s tim u vezi kao i o iskazima svedoka, radnika Zavoda za sudsku medicinu u Novom Sadu, svedoka SS1 i radnika SUP-a Novi Sad, svedoka SS2, prvostepeni sud se detaljno izjašnjavao i na stranama 34, stav tri i 35, stav jedan obrazloženja pobijane presude o tome dao iscrpne, jasne i za ovaj sud prihvatljive razloge.

Kokain zaplenjen u raciji u kafiću "aa" u TT potvrđuje tačnost navoda svedoka KK i o tome da se grupa AA bavila prometom kokaina kao i izjave svedoka SS3 da je to rađeno preko opt.EE. U vezi sa zaplenjenim kokainom pravilno prvostepeni sud nije prihvatio odbranu opt.EE, da kokain nije njegov s obzirom da je pronađen u odbačenoj ženskoj jakni, jer je takva njegova odbrana nelogična i opovrgnuta iskazima svedoka - policajaca koji su učestvovali u raciji i koji su logično, uverljivo i detaljno opisali čitav događaj, kao i činjenicom da je opt.EE predmetnu jaknu nosio u ruci a ne na sebi i odbacio je kada je policija naišla. Osim toga, sasvim je logično da neko ko ne želi da policija pronađe drogu kod njega, u tu svrhu koristi tuđu odeću a ne svoju, kako to pravilno zaključuje prvostepeni sud. U vezi sa ovim događajem prvostepeni sud je na strani 36. stav četiri i pet i strani 37 prvi stav obrazloženja pobijane presude dao dovoljne i jasne razloge iz kojih nije prihvatio odbranu opt.AA i iskaze svedoka koji su bili prisutni prilikom nailaska policije.

Tvrdnje svedoka EE i OO da se opt.AA bavio prodajom kokaina i ekstazija na organizovani način potvrđene su i odbranom opt.JJ u istrazi 26.4.2003.godine i 12.9.2003.godine koju odbranu je prvostepeni sud pravilno prihvatio i dao razloge za neprihvatanje njegove izmenjene odbrane na glavnom pretresu 27.1.2004.godine (strana 37 stav četvrti i peti obrazloženja pobijane presude).

Optuženi ŽŽ u odbrani datoj u istrazi 6.5. i 11.9.2003. godine priznao je i time direktno potvrdio iskaz svedoka KK i OO u pogledu primopredaje 15 kilograma heroina između svedoka KK i opt.AA, kao i delove iskaza svedoka KK o kontaktima opt.AA sa svedocima KK, SS4 i SS5, o tome da je i pre pomenutih 15 kilograma heroina naslućivao da se opt.BB bavi prodajom droge, da je opt.BB imao para i plaćao ljude oko sebe, da mu je čak BB pričao da sa PP planira ili radi neke velike poslove sa drogom iz Južne Amerike ... Odbranu opt.ŽŽ prvostepeni sud je prihvatio kao istinitu i na strani 38 stav pet i šest i strani 39 prvi stav dao uverljive razloge za neprihvatanje njegove izmenjene odbrane sa glavnog pretresa.

Takođe, na strani 39 stav četiri i pet obrazloženja prvostepeni sud je naveo detaljne razloge iz kojih nije prihvatio izmenjeni iskaz svedoka SS6 sa glavnog pretresa već njegov iskaz iz istrage od 16.6.2003.godine kada je potvrdio navode optužnice i iskaze svedoka KK i OO o pripadnosti AA grupi optuženih ĐĐ i DD i o nasilju koje su ovi optuženi primenjivali radi ostvarenja ciljeva kriminalne grupe.

Prvostepeni sud je na strani 40, prvi i drugi stav, dao i jasne razloge iz kojih je prihvatio iskaze svedoka OO i SS7 date u istrazi 26.5.2003.godine kada su direktno potvrdili prodaju kokaina od strane pok.PP2 pa na taj način i tvrdnje svedoka KK da se AA grupa bavila prometom kokaina, kao i razloge za neprihvatanje njihovih izmenjenih iskaza sa glavnog pretresa.

Iskazi svedoka članova grupe PP u istrazi i to svedoka SS8, SS9, SS10, SS11 i SS12 takođe su potvrdili navode svedoka KK o opt.AA i TT grupi. Detaljnu sadržinu iskaza navedenih svedoka, ocenu istih kao i razloge za neprihvatanje njihovih izmenjenih iskaza sa glavnog pretresa prvostepeni sud je dao na stranama 40 poslednji stav, 41, 42, 43 i 44 prvi stav obrazloženja pobijane presude, koje razloge i Vrhovni sud u svemu prihvata.

Najzad, tvrdnja svedoka KK i OO da se kriminalna grupa BB bavila prometom opojnih droga, čime je sticala veliku dobit, potvrđena je i podacima o raspolaganju i trošenju novca od strane opt.OO (česte posete kockarnicama, uplata preko 5.000.000,00 dinara za zemljište za izradu benzinske pumpe, finansiranje FK TT) kao i drugih optuženih koji su živeli na "visokoj nozi" i raspolagali velikim iznosima novca za naše prilike.

Kako su, dakle, iskazi svedoka KK i OO potkrepljeni navedenim materijalnim dokazima i iskazima pomenutih svedoka kao i delovima odbrane pojedinih optuženih, o čemu je već bilo reči, to je pravilno prvostepeni sud takve njihove iskaze prihvatio i na njima temeljio činjenično utvrđenje, pri čemu se posebno osvrnuo i dao ocenu izvesnih razlika u iskazu svedoka KK. U ovom delu značajno je napomenuti i to da ne stoje žalbeni navodi opt.BB i branilaca adv.AV i adv.AG kao i adv.AĐ, kojima se svedoci KK i OO označavaju kao zaštićeni svedoci odnosno svedoci saradnici, s obzirom da oni takav status nisu imali u ovom postupku već su, saglasno odredbama ZKP saslušavani kao i svi ostali svedoci.

Vrhovni sud je, kao i ostale navode žalbi koje se odnose na hitne navode odbrane, izvršio postupak i

vrhovni sud je cenio i ostale navode zaimi koje se odnose na bitne povrede odredaba krivičnog postupka i utvrđeno činjenično stanje, a kojima se uglavnom osporava ocena pojedinih dokaza od strane prvostepenog suda i iznosi sopstvena ocena izvedenih dokaza, pa nalazi da su isti neosnovani i bez bitnog uticaja na drugačiji ishod ovog krivičnog postupka.

Prema tome, činjenično stanje u pogledu svih odlučnih činjenica vezanih za postojanje organizovane kriminalne grupe, pripadnost grupi, ulogu i radnje svakog od članova grupe, primenu zastrašivanja i nasilja, vrstu i količinu opojne droge koja je stavljena u promet u dužem vremenskom periodu, udruživanjem većeg broja lica radi sticanja nezakonite dobiti, pravilno je i potpuno utvrđeno i ne dovodi se u sumnju suprotnim žalbenim navodima optuženog BB, njegovih branilaca, branilaca ostalih optuženih i žalbom opt.DD i njegovih roditelja.

Na tako utvrđeno činjenično stanje prvostepeni sud je pravilno primenio krivični zakon kada je radnje optuženih AA, VV i GG, DD, ĐĐ i EE kvalifikovao po članu 245. stav 2. u vezi stava 1. KZ SRJ. U vezi sa primenom krivičnog zakona prvostepeni sud je dao jasne, iscrpne i uverljive razloge koje i Vrhovni sud u svemu prihvata, a navod na strani 54 prvi stav obrazloženja pobijane presude da je u konkretnom slučaju trebalo primeniti, kao blaži, Krivični zakon Srbije, predstavlja očiglednu omašku u pisanju prilikom izrade pismenog otpavka presude.

Na osnovu pravilno i potpuno utvrđenog činjeničnog stanja prvostepeni sud je pravilno zaključio da su optuženi BB i ŽŽ nesporno pripadali okruženju opt. AA ali da nema dokaza da su pripadali njegovoj organizovanoj kriminalnoj grupi. Svedoci KK i OO i u istrazi i na glavnom pretresu govorili su o opt.ŽŽ kao obezbeđenju opt.AA i da drogu nije prodavao, dok drugi svedoci nisu opt.ŽŽ uopšte spominjali u vezi sa drogom, osim svedoka SS9, međutim, ni on nije bio u to potpuno siguran. U odnosu na opt.BB svedoci KK i OO izjavili su da je on imao perifernu ulogu, više da hapsi ljude, da ih tuče a da se nije bavio prodajom droge. Na osnovu navedenog, prvostepeni sud je pravilno zaključio da pojedinačni slučaj sa 15 kilograma heroina u kome su optuženi ŽŽ i BB uzeli učešće, ne može biti dovoljan da se oni svrstaju u grupu poput ostalih optuženih, pa je pravilno našao da se u radnjama ovih optuženih stiču sva bitna obeležja krivičnog dela iz člana 245. stav 1. KZ SRJ. S tim u vezi prvostepeni sud je dao dovoljne, jasne i uverljive razloge koje i Vrhovni sud u svemu prihvata a navode žalbe javnog tužioca da je prvostepeni sud pogrešno ocenio odlučne činjenice u pogledu pripadnosti ove dvojice optuženih kriminalnoj grupi i time pogrešno pravno kvalifikovao njihove krivično pravne radnje, ocenjuje neosnovanim.

Ispitujući, povodom žalbi, prvostepenu presudu u delu odluke o izrečenim kaznama, Vrhovni sud nalazi da je prvostepeni sud u odnosu na sve optužene pravilno utvrdio i ocenio sve okolnosti u smislu člana 41. KZ SRJ koje utiču da kazna bude manja ili veća, kojim okolnostima je u odnosu na optužene GG i VV i EE dao adekvatan značaj i pravilno osudio opt.VV na kaznu zatvora u trajanju od devet godina, opt.GG na kaznu zatvora u trajanju od sedam godina a opt.EE na kaznu zatvora u trajanju od tri godine u koje kazne im se uračunava vreme provedeno u pritvoru. Po oceni Vrhovnog suda tako odmerene kazne srazmerne su težini i stepenu društvene opasnosti izvršenog krivičnog dela kao i stepenu krivične odgovornosti svakog od optuženih i nužne su za postizanje svrhe kažnjavanja predviđene odredbom člana 33. KZ SRJ. Stoga su žalbe branilaca opt.VV i GG i EE i u delu odluke o kazni ocenjene kao neosnovane.

Međutim, u odnosu na optužene AA, ĐĐ, DD, BB i ŽŽ, prvostepeni sud nije u dovoljnoj meri cenio utvrđene olakšavajuće okolnosti, dok je sa druge strane otežavajućim okolnostima dao preveliki značaj, tako da su kazne na koje su ovi optuženi osuđeni prvostepenom presudom strožije nego što je to sa stanovišta svrhe kažnjavanja neophodno. Stoga je Vrhovni sud uvažio žalbe opt.AA, njegovih branilaca, opt.DD, njegovih branilaca i njegovih roditelja i branilaca opt.BB, ĐĐ i ŽŽ i, dajući pravu meru utvrđenim olakšavajućim i otežavajućim okolnostima, osudio ove optužene kao u izreci ove presude u koje kazne se optuženima AA, BB, ĐĐ i DD uračunava vreme koje su po ovom predmetu proveli u pritvoru a opt.AA i vreme provedeno u pritvoru po presudi Vrhovnog suda Srbije Kž.I 1128/03 od 23.9.2003.godine, što prvostepeni sud nije uzeo u obzir. Po nalaženju Vrhovnog suda izrečene kazne srazmerne su težini i stepenu društvene opasnosti izvršenog krivičnog dela kao i stepenu krivične odgovornosti optuženih i dovoljne su za postizanje svrhe kažnjavanja. Stoga su žalba i žalbeni predlog javnog tužioca da se optuženi BB i ŽŽ osude na strožije kazne ocenjeni kao neosnovani.

Odluka o meri bezbednosti oduzimanja predmeta doneta je pravilnom primenom odredaba člana 69. i 245. KZ SRJ pa se njena zakonitost i opravdanost izricanja ne dovode u pitanje.

Odluka o oduzimanju imovinske koristi doneta je pravilnom primenom odredaba člana 84. i 85. KZ SRJ a odluka o troškovima krivičnog postupka pravilnom primenom odredaba člana 196. stav 1. u vezi člana 193. stav 2. ZKP, pa su žalbe branilaca adv.AV, adv.AG i adv.AĐ i u delu kojim se ove odluke osporavaju ocenjene kao neosnovane.

U oslobađajućem delu prvostepena presuda ostala je nepromenjena, jer u odnosu na taj deo presude nije bilo žalbi ovlašćenih lica.

Iz iznetih razloga, na osnovu člana 391. stav 1. i 388. ZKP, odlučeno je kao u izreci ove presude.

Zapisničar, Predsednik veća

Dragana Jevrić, s.r. sudija,

Dragiša Đorđević, s.r.

Za tačnost otpavka

SR

